श्रीकृष्णनाथायेनमः ॐ नमोजीसद्गुरुपंचाक्षराः ॥ श्रीब्रह्मानंदसौख्यसमुद्रा ॥ तुपरात्पर
सोयराः ॥ नामारूपातीततु ॥ १ ॥ नामरूपगुणवर्ण ॥ तुझेठाईनाहीमुळीहुन ॥ तुसच्चीदघन
सुर्ण ॥ हेचषोळणनसाहे ॥ २ ॥ ज्ञानंतन्नंथा उकडेवीकडी ॥ मायातुझीपडीमोडी ॥ परितुलीक
डेयेकघडी नपाहासीवीलोकुनी ॥ ३ ॥ परिजीवपडीलेआवीद्याच्याफासा ॥ सासनघरावयाजे
गदीशा ॥ द्वारकेमाजीपरमपुरुषा ॥ आवतरत्गसीसणेनी ॥ ४ ॥ सांडोनीयायोगनीद्रा ॥ सगुणजाला
सीयादवेंद्रा ॥ मंनमंतजेनकात्रीभुवनसुंदरा ॥ वीघ्नोघ्याराबीघेश ॥ ५ ॥ तीसावेआघ्याईकथंन ॥
सत्यभामेनकेलेंक्रीष्णदान ॥ तुकेवरितुळसीदळठेउन ॥ रुक्मीणीनसोडवीला ॥ ६ ॥ यावरि
कमळोद्भवसुत ॥ जोव्यासवाल्मीकाचागुरूसत ॥ ध्रुवप्रल्हादपरमभक्त ॥ ज्याचेजानुगहि
उध्धरीले ॥ ७ ॥ चेतुर्दशवीद्याचौसष्ठीकळा ॥ करतळमळज्यापासीसकळा ॥ ज्याचीजेक

नागोयेन कळा ॥ ब्रह्मा उहरीहार हुलुलि ॥ च्यारि वेद मुखोद्गत ॥ सर्व शास्त्र पारांगत ॥ साम्य
र्थ जयाचे अद्भुत ॥ ते [illegible] मस्तक वंदीती तयासी ॥ ९ ॥ सुलभ विद्य धरमानि ॥
ठेवया पुढे उभे कर जोडुन ॥ न ढळगला यक क्षण ब्रह्मांड मोडुनी रचीपुढती ॥ १० ॥
अन्याय देखता सत्वर जो सीक्षा करी हारीहारा ॥ ज्ञानी कृपाळु ऐसा दुसरा
ब्रह्मांडा माझी नसे दुसरा ॥ ११ ॥ ऐसा तो नारद मुनीश्वर ॥ तिर्थे करीत समग्र
दक्षिण समुद्री रामेश्वर ॥ तेथे सत्वर पातला ॥ १२ ॥ तैथे देखीला समीर सु
त ॥ जो ज्ञानी भक्त विरक्त ॥ जो रामाचा प्रीयपात्र ॥ प्राणा प्रणोनी हु पैलीकडे ॥ १३
तो दक्षिण समुद्री करी अनुष्ठान ॥ अंतरी आठवी राम ध्यान ॥ नेत्री वाहे प्रे
मजीवन ॥ वंदी मन श्री रामी ॥ १४ ॥ जो ब्रह्मनंदन आला तेथे ॥ ते अंतरी

केवळले गुण मला ॥ ध्यान विसर्जुन नारद झाले ॥ भेटावयासी नीघाला ॥१५॥
घरा आलीयासंत सज्जन ॥ जे आवडती प्राणाहुनी ॥ त्याचा आव्हेर करू नये
जाण ॥ जो का ध्यान करू बैसे ॥१६॥ तो दुरात्मा रवळ निर्धारी ॥ हरी ह्मणे तो मा
सा वैरी ॥ जो माझ्या संताच्या आपमान करी ॥ मीनानापरी निर्बुध्दी नेयाला ॥
॥१७॥ करुनी संताचा आनादर ॥ माझी पुजा करी जो पामर ॥ ते पुजा न केवळ
ताम्रहर ॥ तेणे मज व्हा समर्पीले ॥१८॥ जो संतांवुनी पुजा समग्र ॥ तो संता
सी करी परम आदर ॥ तेणे कोटी मरवाचे फळ निर्धार ॥ मज अर्पिले देवी वसी
॥१९॥ आसो उठोनी त्वरीत ॥ प्रेमे नारदाचे चरण धरील ॥ दोघे भेटले अनं
देभरीत ॥ प्रेमरसनाचरे ॥२०॥ दोघेही योगी निर्धारी ॥ दोघे ही बाळ ब्रह्मच्या
री ॥ दोघेही आवडती निर्धारी ॥ ईश्वराहुनी आयाला ॥२१॥ दोघेही केवळ ज्ञे

(31)-3

ष्ठ॥ होय्येहीस्वानी आली विरक्त॥ होपेहीविच्यारी अलीमुक्त॥ पुरुषार्थअद्भु
त होघाच्या॥२२॥ कोयेकेहरीयेकउमावर॥ कियेक हंगाक येकमित्र॥ तैसेझो
ये नारदवायुकुमर॥ क्षमाआकोगणपे देव॥२३॥ हणुमंत त्रुणासन घालु
नी॥ वरीबैसविला ब्रह्मनंदन॥ प्रेमेकरुनी चरणक्षाळुण॥ केलेपुजनय
थाविधी॥२४॥ नारदम्हणे हणुमंताते॥ कैसा तुकाळ क्रमीलो सीयेथ॥
कैसा हैकलावायुसुत॥ सप्रेम दक्षणसागरी॥२५॥ श्रीरामावेगलासंपती 2
यावरी॥ मीराहीलोयेकदक्षणसागरी॥ श्रीरामचरीत्रआठवीतआंत
री॥ हृदयहोतसदगदीत॥२६॥ येकबाण येकवचन॥ येकपत्नी रघुनंदन॥
जोसत्याचासागरपुर्ण॥ स्वानंदघनस्वरुप ज्याचे॥२७॥ ऐसेसांगता

हणुमंत ॥ ऐसे देखत्या आयांस ॥ नारद भणे राम कथा भंत ॥ सेथे बुडी देई सर्वदा ॥
आणी प्रथ्वी वरील तिर्थ बहुत ॥ तया दाविली कीं समस्त ॥ तिर्थ भेटली साधु
संत ॥ जो का डोलु ती परमानंद ॥ २९ ॥ संत दर्शण सर्वां सार ॥ यालागी तीर्थ
करीतु समग्र ॥ ऐसे बोलुनी ब्रह्मकुमर ॥ निराळपंथे चालीला ॥ ३० ॥ मुखी श्री
राम गुण गात ॥ द्वारके स आला आकस्मात ॥ कृष्ण देखता जल जोडत व
सुद ॥ आसनी बैसुनी पुजीला ॥ ३१ ॥ हरि पुसे सकळ वर्तमान ॥ नारद ह्मणे घुडीले त्रीभुवन ॥ कोष्ठ
णा तीर्थ करीता मी संपुर्ण ॥ श्वेत बदासी पातलो ॥ ३२ ॥ तेथ देखीला श्रीराम भक्त ॥ माहायोगी वीर
हणुमंत ॥ काय गुण वर्णु त्याचे आदभुत ॥ तैसा वीर दुसरा न दीसे ॥ ३३ ॥ जो तीर्थ करील यात्रे
ड्रा ॥ पर्वत हनुमच्या नीज नगरा ॥ हरि शोधीता या ब्रह्मांड गदारा ॥ ऐसा दुसरा न भेटे ॥ ३४ ॥ ऐ

(31)-5

सेजैकला जगजेठी ॥ नारदाचेकंठी घालले मीठी ॥ ह्मणे लोके ह्मा देखेन द्रीष्ठी ॥ सागसी गोष्ठी जया
च्या ॥ ३५ ॥ नारदा जैसी याभक्तावरुन ॥ वोठचो वाळुन टाका वाप्राण ॥ सद्गद जाला जगज्जीवन ॥ मग
ब्रम्हनंदन बोलीला ॥ ३६ ॥ भक्त वत्सु मारा जी वलो चे ना ॥ तो ह्मारिलची येईल तुमच्या दर्शणा ॥ आसे
योरईकोउ हनुमत लीथ्याठण ॥ नीघलाजाला करा वया ॥ ३७ ॥ संपुर्ण पाहुन दक्षण सागर मानस ॥ ह
णुमत आला गोंतुमीस ॥ जोतीलींग त्रिंबक वीषश ॥ मस्ती माज्याचा न वर्णवे ॥ ३८ ॥ देखोन पंचवटी
कास्तान ॥ ह्रदई गहीवरे वायुनंदन ॥ ह्मणे यथा मास्याम्यामीन राहोन ॥ दडकारण्य उध्धारिले ॥ ३९ ॥ ३
पुठे पश्चीम मार्गी चालि मारुती ॥ तो द्रीष्टी देखी द्वारावती ॥ जैसी आयोध्या पुर्वी देखीली होती ॥
तैसि नीश्चीती दीसेह ॥ ४० ॥ रक्षावधी कळसथेक सरे ॥ सळकलाली रत्न जडीत गोपुरे ॥ जाले
रात्री मगं कलुरे ॥ द्वारके माजी गर्जली ॥ ४१ ॥ चीत्र वीची त्र मदीर ॥ आको आ कीस ळकलाली
सुंदर ॥

नीलरत्नाचीमथोर ॥ प्राणनसलाघावति॥४२॥पाचुचेरावे घरोघरी ॥ नानाशब्दकारिलीकुस
रि॥ कल्पवृक्षदारोदारी ॥ आहोरात्रीसोहळा॥४३॥जैसीद्वारकापुरदेखोन॥ सतोष अजंनी
ह्रदयरत॥ पुढेगोमतीतीरीयेउन॥ उभाएकक्षणएक॥४४॥तोरूषीध्यानस्त बैसलेसकळ॥
कीवागभस्तीउगवलेनीर्मळ॥ कीमानससरोवरिनीराळ॥वक्तिनजैसेवीराजती॥४५॥हनुमतस
रुनसध्यास्नानस॥ केलेरघुनाथजीचेध्यान॥ मगसकळदीजासीकरजोडुन॥करिनमनहणु
मंत॥४६॥परमवीनीतहोउनस॥ दीजासपुसेवायुनंदन॥ह्मणेयानगराचेनाम कोण॥ सागावा
जीआह्मास॥४७॥कोणराजानादतोयेथेः॥ कायेनामनदीतीर्थाते ॥देखोनीचीत्रवा
न्मारते॥ आश्चीर्यरुषीसवाटतसे॥४८॥ ह्मणतीवान्नरवेशदीसत॥ परिचेतुरज्ञानीपडील॥
बोलकाजैसाब्रागीरासुत॥ मर्म्हिचीरवदीसतोहा॥४९॥नहिनामगोमावतिसख॥पैलचेक्र

तीर्थपुष्पवत ॥ तेथज्या प्राणीया ध्याज्ञास्तीपडत ॥ चेक्रहोतीतयाची ॥ ९० ॥ सत्तोषोनीमुनीबो
लतीः ॥ नगरनामद्वारावती ॥ येथनृपतीयदुपती ॥ पुर्णअवतारआठवा ॥ ९१ ॥ आसोब्राह्मणासीकरुनीन
मन ॥ द्वारकेप्रोवलेदीव्यवन ॥ लोकप्राणेश नंदन ॥ फलेदेखोनीवृक्षसतोष त्या ॥ ९२ ॥ सदाफलवीराजत
उंचगेलेगगनभेदीत ॥ माजीप्रवेशला श्रीरामभक्त ॥ फलभक्षाणार्थतेधवा ॥ ९३ ॥ दीव्यवृक्षावरीबैसोन केले
शा येथष्ठफुल भक्षणथ ॥ माहातरुच्यॉखा मोडुन ॥ फुलतोडुनटाकीखाले ॥ ९४ ॥ फलघेउनीनीजकारे
रक्ष बनॅकारी सुगा रि ॥ वाकुल्यादावीनाना प्रकारी ॥ नेत्रवटारितयाकडे ॥ ९५ ॥ चेष्टाकारमारिउडी ॥
पुच्छनाचवीकडोवीकडी ॥ मानसुलकावीघ्येउपघडी ॥ वनपालतालडीघावीनेले ॥ ९६ ॥ वन्नरबोष्कंसी
लेतरुवर ॥ बनरक्षकमीळालेअपार ॥ ह्मणतीकैचेआलेहेवान्नर ॥ बहुतच्यारमाडीले ॥ ९७ ॥
ह्मणतीवन्नराऐकवचन ॥ तुवावीध्वंसीलेदिव्यवन ॥ तुजलाउत्तीलराजनंदन ॥ मीनकेलनसावा

दीकन ॥ ५८ ॥ रायन भीयेलणे तयाप्रति ॥ कोणयथनां दतोनृपती ॥ येरिह्मणे लीबलीरा मचाणी श्रीपती
जापुरुशार्थी बघुदेरा ॥ ५९ ॥ जैस बनकर बोलती ॥ भगवन्न देहीबाले मापती ॥ श्रीरामयेक दशरथी
सुर्यवैशी जावलरला ६० ॥ माझ्यारामाचा नाम घारी ॥ जैसाकोण आहेउर्वीवरी ॥ नामसोडाश्तडकारी
नगारीनडेरेसर्वथा ॥ ६१ ॥ पाषणलागला श्रीरामचेरणा ॥ उध्दारिली गोतुम रुषीचीललना ॥ जेसरसी
जोदभवाचीकन्या ॥ तेरघुनंदनतारिली ॥ ६२ ॥ माझ्यारामाचे नावघेत ॥ गणीका उध्दरी
कीतलना ॥ जेणमर्दिलिपौलस्तीसुता ॥ देवसमस्ता सोडवीले ॥ ६३ ॥ येके जानकीवे
गळेकरुन ॥ सकळ स्त्रीया कौसल्या समान ॥ त्यारामाचे नामाभीधान ॥ घेतील
कोण दुसरा ॥ ६४ ॥ लव बनकर बोलली लवेकी ॥ तोराम आम्ही पुर्वी देखीला ॥ दश
रथबाहेरघालला ॥ सर्वमिका मर्कटाचा ॥ ६५ ॥ तोसीलेसील म्हणानी ॥ आली

(31)-9

तलक्ष्मपाशाण ॥ आमुच्या बलीनाम बळकट पुर्ण ॥ सद्‍वेषी अवतरला ॥ ६६ ॥ जैसे ऐ
कला वचेन ॥ क्रोधावला सीला शोकहरण ॥ भीमरूप अंजनीनंदन प्रगट करी
ताजा कापै ॥ ६७ ॥ म्हणे ते द्वारकानगरी ॥ पाळयी घालीन सागरी ॥ पुढे आ
पटीकेध रणीवरी ॥ असीं शब्द बोलं रीउ टीला ॥ ६८ ॥ वानर देखोनी वीषाक ॥ वन
केरपका जेसकळ ॥ म्हणती आला माझा काळ ॥ सांगो गेले कृष्णासी ॥ ६९ ॥ नो
यरीकउ मनःधराम ॥ करीत स्नान संध्या दीक कर्म ॥ देवाची पुजा परब्रम्ह स्व
ये आपण करीतसे ॥ ७० ॥ यकदा आवघे भक्त मीळोनी हरीसी वीनवी लीक
रजोडुनी तु जगज्जीवन केवळ्य दानी ॥ पुराणपुरुष जगद्गुरु ॥ ७१ ॥ या वरी
तुम्ही यकाली बैसोन ॥ नित्य करी देवतार्चन ॥ तु देवाधीदेव परीपुर्ण ॥ करी
सी ध्यान कोनाचे ॥ ७२ ॥ तेथ उपकारीसामोग्री आणुन ॥ स्वय देवन मन मंथ

हरि॰

जननी॥ नरांते देवतार्चन नयनी॥ आकाळ गुनी दवीजे॥७३॥ मग उघ
डीले देव सदन॥ आल आले भक्त जन॥ तो दर्शन जाले देव कांता पुर्ण॥ मुर्ति सि
गुण भक्ताच्या॥७४॥ भिरव दोळ भ्यमुक सौनीक॥ ध्रुव धर्म भीमार्जुनादी
क॥ भरथ वीदुर गुहक॥ परम साविक भक्त मुली॥७५॥ बळी उपमान्ये बीभी
षण॥ उधव आक्रुर वायुनंदन॥ सुग्रीव जांबुवंत वाळी सुत॥ मुर्ति खिं पुर्य
भक्ताच्या॥७६॥ ऐसे श्री हरीचे देवतार्चन॥ समस्त भक्ती देखोनी॥ स
कळ प्रेम दाटले पुर्ण॥ धरीचे रण हरीचे॥७७॥ कृष्णजी हरी कमलपत्राक्ष॥ स
र्वी दानंदा सर्व साक्ष॥ परमासानी विकल्प रक्ष॥ कौतुक दीक्षा दावी॥
सीनु॥७८॥ हरी म्हणे मी भक्ता विण॥ करक वणाचे ध्यान॥ भक्ता विण चींतं
न॥ मज नोहे दुजीयाचे॥७९॥ आसो आगनोत्रादीक कर्म॥ गोभु हीर
ण्य दान संभ्रम॥ या कृष्णो आत्माराम॥ वेदाज्ञा चाळी जे हो॥८०॥ रिष्येव

रत्नआकंकारसर्व। हेन विलोआक्रुर उधव॥ सभेसीचालीलादयार्णव॥ रमाधव स
ये वेळी॥८१॥ उध्धव अक्रुराच्या धरुनी कर॥ स्थीर स्थीर चाले यादवेंद्र॥ गवाक्ष्येद्वा
रसमग्रा। हरीचे वगत्र विलोकीती॥८२॥ उध्धवासी ह्मणे भगवंत। आजी उत्तम श
कुन बहुत होत॥ वाम नेत्र धडोधडी लवत॥ बाहु स्फुरण वेको चका॥८३॥ वक्ष्यस्थळी
येन रूपस्फुरण॥ नकळे आजी कवणासी भेटेन॥ आजी वाटतसे समाधान॥ बो ५५
उध्धव वचन बोलत॥८४॥ जगद्वंद्या जगज्जीवना॥ पद्मव्यजन कामनमोहना॥
भक्तप्रीय करा मधुसुदना॥ नकळे कवणा भेटसील॥८५॥ आसो सभेसी येता भ
गवंत॥ जयजयकार घोष होत॥ दुंदुभी गजरे वाजत॥ वंदीजन गर्जती॥८६॥
देखानी उभे राकळे समरस॥ हरीसी कांसनी बैसत॥ नारद सनत्कुमारादी
भक्त॥ वाटपाहती हरीची॥८७॥ नामगायन परम [illegible] सुंदर॥ केली नारदआ

पीतुं वरा। लंबं ते बन कर समग्र। ग्राह्णाये सांगोपात ले॥८८॥ हरीस करुनीया

नमस्कार। बंधालुळी याकले सामोरा। मगभूस केल श्रीधरा। लया प्रतीपुसलसे

लवतेसणती जगजीवना॥ येकवानर आले जीवना॥ फल भक्षुन नाना॥ माडोनीयाठाकीलें॥१०॥

पुसेले आश्वासमस्ताते॥ कोण नृपनादत्तोयेथः॥ हाचीवचन नअेकुनी आम्हात॥ परम आश्चर्ययवा

वाटले॥११॥ बोलकाअेसा ब्रह्मसंपली॥ तेजेंथोजेसागभस्ती॥ वान्नरवेशपरिली॥ कसाला

तुल्यदिसंतसे॥१२॥ तुमचालयासी पुरुषार्थी॥ आम्हीसागीलस्त्र बहुत॥ कीबळीरामचेनावेअे

केतासोचोरे॥ क्षोभेलोजेसोप्रेक्षेयरुद्र॥ आणीक्षोभणाघ॥ माहाअस्तुलदापेते॥१३॥ कीबळी

रामाचेनाव अेकतासाचार॥ क्षोभलाजेसाप्रळेयरुद्र॥ म्हणेयेकरवीवंशीराम थोर॥ जेणदश

कंधरमारीला॥१४॥ सारामाचेनाम धारे॥ अेसाकोण आहेपृथ्वीवरी॥ आलाबधुचनामसांडा

सउकीर॥ नाहीतरि बरिगलनसे॥ १५॥ आम्हीयेकरिलक्ष्मीप्वर॥ तुलीबहुतयेकलावान र॥ यक
म्हणतीहासमोर॥ मस्यकआलीसर्वहि॥ १६॥ कोणसमोर पाहील्यास॥ सर्वाचायाकदाचीकारिल्यास
औसओकलाजेगन्तीयास॥ गरुडकेउबोलेको॥ १७॥ गरुडाचे मणीगवथोर॥ कीमीयेकपुरुषार्थीदि
जेद्र॥ हेजाणोनीईदीरावर॥ वचनकायबोलीला॥ १८॥ म्हणेसपुर्णातुपरम पुरुषार्थी तुजऐसावी
रनेसत्रीजगती॥ सत्वरजाउनीवनाप्रति॥ वान्नर धरोनीया आणावे॥ १९॥ तुयेकलाचीसासी ७
आणीसीद्ध॥ कीदळ काहीसा गातनेसी॥ आवश आकाडरगारीसी॥ कायेहरि बोलेते॥ ४०॥
पउम्हाआकाशासीदेईनधीर॥ बकेचीदणार मीपक्षेद्र॥ तेमजआणावया पाठवीलावान्नर हे
चीआश्चर्यमाठेसे॥ ३॥ पाहासभीनायकसकळ॥ धरोनीआणीलागोलाखुळ॥ हरिसनमुनीयात
क्षाळप्रष्ठ॥ नीराळमार्गीउडाला॥ २॥ वेगेवनातप्रवेशरुसुपर्ण॥ तोपाठी मोराबैसलावायुनंदन॥

(31)-1/

फलसेलिलेकेतुकेठ॥ करुणाश्रीरामगुणमुखींगाल॥३॥लोरवगपती लणेरेवान्नेरा॥ वनवीथ्वं
सीलेतुवापामरा॥ पकवीलेसकल वनकरा॥फलसकलभक्षीले॥४॥परम आन्याईतु
वान्नेरा॥तुजसीद्याला विन साच्यारा॥ ऐसे बोलला तो वायुपुत्र॥ ह्रासेवग्नबो
लीला॥५॥मम समीरा ल्मन्यल्मणे न याला॥ बहुजलअसी पुरुशार्थे॥ परीतुझेना
म सांगे आक्रमाल॥ कोण तुजला पाटवीले॥ ६॥ येरु ल्मणे माझा पुरुशार्थे॥ जेणे
त्रिभुवन समस्त॥ मी ब्रीन्यंद्र कन्यसुत॥ आसोदुत श्रीरंगात्त्वा॥ ७॥ म्या
देव विंधाउनी समस्त॥ पुरुषार्थ नेले अंमृत॥ मास्या भेणे भोगींद्र भया॥
भीतें प्रथ्वीखाले दउला॥ ८॥ हुणुमत ल्मणे स्वमुखे करुन॥ जो अपुलापु
रुषार्थ वर्णी आपण॥ तो चि वालमुखी हुनी अज्ञान॥ परम दुशण तया

(31)-15

सी॥ ९॥ बोलेये त्राकी लिधिम॥ पुरुषार्थी विद्यापरम॥ अपमुसी बाणीतिं अधम॥
तुजऐसा न्ची जाणपा॥ १०॥ गरुड म्हणे गोव्हा गुंढ॥ मरण समीप तुजला आले॥
हेयु मनलणे पारखरा तोंडाला॥ समीप मृत्यु तुज आला॥ ११॥ ऐसा ऐकता
उत्तर॥ अबंरी उडुनी गर्जे थोर॥ तेणे नाद अरिण्यवनचर॥ भयाभीत
झाले॥ १२॥ हर्णमत्तावरी अकस्मात॥ योगे खोटला वेनो तात्सुत॥ चवउच्चु
चिने झडपील॥ परी तो कीन्चीत न हाले॥ १३॥ जैसा पर्वतावरी भ्रमर देखा॥
कीं माळा वृक्षावरी मक्षीका॥ कीं गंध स्कंदी पीपलीका॥ वायु सुलालें
से वाटे॥ १४॥ ऐसा क्षण येक झाला॥ हेयु मनखुपणी पाई धरीला॥ गंडभेर
वडचरी जा॥ नरेजैसा अकस्मात॥ १५॥ कासावीस होतो गरुड॥ नेत्र मीच

हो१०

काउनी मुखवपक्षरीत ॥ हणुमंत बाप वंदुनी अकस्मात ॥ समुद्राल टाकीला ॥ १६ ॥
द्वारकेपासोनी औरका विरुद्ध ॥ साठसहस्त्र योजन दुर पडीला ॥ बहुल कासा
विससाला ॥ बुडु ला गता समुद्रात ॥ १७ ॥ स्वासोस्वास कोंडुन ॥ मागुता वर
येउन सुपर्ण ॥ म्हणे म्या केला अभिमान ॥ ते फळ पुर्ण पावलो हे ॥ १८ ॥ कोणी
बेउ विद्यामधे जाला मस्त ॥ येक धनामधे उन्मत ॥ त्यासी सीक्षा करील भगवंत ॥
अभीमान कींचीत धरता ची ॥ १९ ॥ द्विस्थान कळे लिगरूढा लागोनी ॥ तो द्रु
राव तीचे तेज्ये देखोन ॥ तैसा चढु आला गगन ॥ कृष्ण स्मर्ण करीता ची ॥ २० ॥
म्हणे बा भंगा वरुनी जाता ॥ तरी तो धरील मागुता ॥ तो मार्ग सोडुनी ल तु
टा ॥ अग्निकेपथा चालीला ॥ २१ ॥ चाचरी जाला सुपर्ण ॥ मागा द्वारी पडे

सुर्छ्यायेउन ॥ हीरसन्मानवीसेंकजेन ॥ लोकेसुपर्णमाहाद्वारी ॥ २२ ॥ सेवककक्षकोहेउचलुनी ॥
आणोनीठाकीलेहरीचेरणी ॥ मगसावधकरीचेक्रपाणी ॥ उदकेनेत्रीलावोनीया ॥ २३ ॥ म्हणेका
यजाहालावृतांत ॥ गरुडमनीपरमदुःखीत ॥ वदनीबोबडीचकल ॥ शब्दउठलेयतसे ॥ २४ ॥
म्हणेजीपुराणपुरुषोत्तमा ॥ जरिक्रोधआलाहोतातुम्हा ॥ तरिमजयथसीक्षामेपशामा ॥ क
राचीहोतीनीजहास्ते ॥ २५ ॥ मजवानरहावीभारछ ॥ करवीलाआजीमाहाघोर ॥ मगहास्य
मुखीबोलेश्रीधरः ॥ गरुडअसीलेवेका ॥ २६ ॥ कायगरुडबोलसी ॥ कीवीनोदेआलासीसि
तुझेनीबळेकोणासी ॥ ईद्रंदीकासीनगणीले ॥ २७ ॥ तुसेमेबळेकरनी मीब ॥
ळकटजालात्रीभुवनी ॥ ब्रातुटेकवानेरआणीलाधरुनी ॥ मीथ्यासपांट
यीकरीतोसी ॥ २८ ॥ तुजयोगेनकेहेकाज ॥ परीतुजपाटवीलेसहज ॥ १

गरुडा ह्यु सेअपलाप लेजे॥ नसोसंवेची कोणाते॥२९॥ कीनानेर जीवे मा
रीले॥ कीउयाउनीपक वीले॥ गरुडेका अम्र आणीले॥ ह्रासो ळागले स
भाजन॥३०॥ मग गरुड म्हणे मजवरी॥ कांकोपला अझुणी कोसांरी॥
हरी म्हणे नाभीभय निर्धारी॥ ब्यनमनि सरी सांगेका॥३१॥ हरीलो केव म्हणे
ळकेतोल॥ वाभर वेत्रा आळा वनात॥ आला द्वारका समस्ता॥ पालीव
समुद्रात पाळयी॥३२॥ ह्रासमीउडे समरंगणी॥ दैसावीर नदीसे त्री
भुवनी॥ मजसागरी सीधळा पीर काउनी॥ करीध्वरनी सर्वेस्रा॥३३॥
श्रीहरी म्हणे खगेश्वरा॥ आम्हा सआयेपे केसा॥ तुझे सयनभरवसा॥ से
होता आम्हा बहुसाळ॥३४॥ नारदाकडे पाहुनी क्षणक्षणा हासे चे॥

(31) -19

ऋपाणी॥ लवलो बीनो देकरुनी॥ सेंडी काठी घडी घडी॥३५॥ नारद ह्मणे नाम
सांडी त्याविण॥ लोकव्यापी नव जाये येथुनी॥ ठरी ह्मणे बळकट आमचा सु॥
पर्ण॥ त्याची गती जे झाली॥३६॥ बळीरामासी ह्मणे श्रीधर॥ कैसा आला क
रावा विचार॥ क्रोधे बोलीला बळीभद्र॥ आला वानेर अणी तो॥३७॥ यकची
घाये सदृढ॥ आताच्युर्ण करीन मर्कट॥ तो हरीचा पुत्र वरीष्ट॥ प्रद्युमन
बोलता जालां पे॥३८॥ काये वाखाणीले वानर॥ मज आज्ञा करावी स
त्वर॥ न लागता ची क्षणमात्र॥ धरुनी आला अणीतो॥३९॥ जयाच्ये गर्व १०
जाणुनी माधव॥ ह्मणे तुम्ही सर्व जारे यादव॥ प्रद्युमन सभादीक सर्व॥
सीध जाले ते धवा॥४०॥ सीध जाले च्या तुरंगटळ॥ धउके वाद्याच्या

कल्हाकळण॥ लोकपाहोधावतीसकळ॥ आश्चुतननवलवर्तले॥४१॥नीजभारेसीयादव

समुद्रीलीराजाले सर्व॥ तवतोहणुमंतदयार्णव॥ समस्तावीरींदेखीले॥४२॥तोदशकंठरीपुवे

प्रीयपात्र॥जन्मलीलाउनीयानेत्र॥ मनीआठउनीरामचेरित्र॥ पाठीमोराबैसला॥४३॥भुजा

दंडकवळी॥घडीघडीपाठीकुरवाळी॥यादवासवाकुल्यावेकोवेळी॥ परतोनीयादावीत

से॥४४॥यादवह्मणतीयान्नेरानष्ठा॥ रामाचनामसोउवीलोसीमर्कटा॥ तुवामांडल्यातीव

हुल चेष्ठा॥ सीक्षापश्चातलाउतुते॥४५॥ गदगदाहासेहणुमंत॥ वीरतरीआले बहुत॥ आता

तआलीजन्मत॥ गलीबहुतनदिसेबरी॥४६॥ ह्मणुमंतह्मणेतुह्मातमुख्यकवण॥ तेसांगा

नामाभीदान॥ मग बोलेरुक्मीणीनंदन॥ नामप्रद्युम्नमाझे आसे॥४७॥माझाप्रतापआतुल॥

पीताजाणक्रीष्णनाथ॥ जेणेबाळपणीमारिलेदैत्य॥ आगबगकेसी कंसादीक॥४८॥ जरासंद

सत्रवेळघरिला ॥ यारकारचीलीआवरीळा ॥ नरकासुरवधुनोसकळा ॥ गोपीआणील्यासोळ
सहस्त्र ॥४९॥ मगबोलेआनीरुकुमर ॥ सागसीळपीलीयाचावडीवार ॥ परिसुवापराक्र
मथोर ॥ कोठकेलासांगपा ॥५०॥ येकदाचीआवघेजाण ॥ काआलामरावयालागुन ॥ तुला
लेकुरासीवीद्याकरणे ॥ काजमनकरावया ॥५१॥ तवसेलणलीयान्नंरा ॥ आगकेबोलिसी
पालाखाणारा ॥ तुजआघीघातुम्हक्षपुरा ॥ तरिश्रीक्रीष्णाचेकुमरआम्ही ॥५२॥ असेबोल
नीलेवेळा ॥ संवेधनुष्यासीबाणयोजीले ॥ बाणाचापर्जन्येबळे ॥ हणुमंतावरिपडीयेला ॥५३॥
आमर्यादपेलीशर ॥ म्हगदाहासेवासुकुमर ॥ वाकुल्यादावीवारवार ॥ यादवासीलक्षुनीया ॥५४॥
कीसंसारदुःखलागलासबळ ॥ ज्ञानानीजैसानठेळेआठळ ॥ कीधुळीउडलाप्रबळ ॥ नीर्मळ
आकाशनमेळपे ॥५५॥ तैसासीतासोकहारण ॥ नमानीयादवाचाबाण ॥ मगपुच्छेकेलुकेकरुन ॥

सोडीलेजाणभुमीवरी॥५६॥पुष्प लुपडलाबहुल॥कदानहालेजैसापरवत॥कीपुष्पवर्पलाची
बहुल॥ऐरावतिनमनीजेवी॥५७॥तैसासीताशोकहरण॥नम्रानीयादवाचेबाण॥मगपुच्छेकेलुके
करून॥सोडीलेजाणभीमीवरी॥५८॥पुच्छदेखलाचीयादववीर॥ह्मणतीसापडलारेवानर॥पुच्छासी
सोबतीसमग्र॥वोढलीबळेकरुनीया॥५९॥येकह्मणतीखाळलपाडावा॥ओढिलजेह्सात्वसप्रसी
न्यावा॥ह्मणोनीमोठ्यामारितीसेह्ला॥यादवेद्रठलरपुच्छासी॥६०॥वोढीतावोढीसाक्रीष्णकुमर
पुच्छेवाढेलागलेअपार॥तोदारकेमाजीपुच्छसह्रर॥प्रवेशलाजाहालालेवेळी॥६१॥कोतुकव
र्तलाआदभुत॥आळेआळीपुच्छघवल॥ज्यानेआतारिगर्वदेखल॥त्यासीबांधीलेअ
वलोनी॥६२॥येकभग्याच्यामदेजालेमस्त॥कोह्लासनलेखीलीडनमल॥सीबीकमाजीवेसोनी
येत॥पुच्छतरीलदेखीले॥६३॥मोरेपाळालेचहुकडे॥पाळरवीपडलीसेपुठ॥पुच्छघालुनी

यावेठे॥ सीबकीसलीलआक्रीले॥६४॥ वीर बैसले तुरंगावरी॥ सोडा नेओ म्हणती
सउकरी॥ लवसा पुछेवरीच्या वरी॥ आश्च सगर बांधीले॥६५॥ जयासी लुवीना
मीभाव॥ परमउन्मलगायेन गधर्व॥ तेही पुछे बांधीले सर्व॥ आहु भाव जाणी
नीया॥६६॥ रक्षी बैसला वायुनंदन॥ तेथुन चकले नाही आसन॥ परी ज्या
सगर्व व्यापीले पुर्ण॥ त्यास बंदन पुछ केले पै॥६७॥ येकायकी पुछ उचलीले॥
यादव फिरलो बेली खाले॥ उणुं मन मुखपसरीले॥ जालावीत्क्राक लेथवा॥६८॥
लंबले आव घेऊके शांकले॥ मग मन म्हणे तया प्रती॥ कां रे युध्येन करा १२
नीभ्री ली॥ राख्रगकती सावेरना॥६९॥ नव म्यासी सांकीले नयेन म्हणती॥
देतामाशी प्रतीवचेन॥ आताची गीकी लन लगलाक्षण॥ आनर्थ थोर वो
टवला॥७०॥ येक म्हणती आम्ही गर्व केला॥ म्हणोनी ई७भ्च रप्रेरीला॥

कीं वानर वेश प्रगटला ॥ कंसाल चीं आपण ॥ ७१ ॥ येक येका सीं दावीती खुन ॥
यासी देउन कारे प्रतीवचन ॥ येक दावानवा जाय ॥ हरीच्यरण पाहा वया ॥ ७२ ॥
यकडा कुचिमीटी सोडिली ॥ समुद्रामासी उडी टाकीली ॥ ऐसे देखोन मारुती
पुढे समुद्री बुडवीत ॥ ७३ ॥ वृक्षी बैसका साव कास ॥ तेथुन गदलका वी पुच्छा
स यादव गेली कासावीस ॥ धावा करीटी हरीच्या ॥ ७४ ॥ आव ये करीती
कृष्ण स्मरण ॥ गकोनी गेला आभीमान ॥ मुक्त जाले आवचजन ॥ येका मागे
येक पळती ॥ ७५ ॥ भुभुःकार गर्जे वायुनंदन ॥ यादव मागे न पाहाती परतोन ॥ यक वाटे पडती अवघुन ॥ वस्त्रभुषण गळाली ॥ ७६ ॥ यकाउ उडुडी
येत ॥ यकाची दांल खोची बैसत ॥ आसोसमेसी आले धावत ॥ कृष्ण
नंदन सर्वही ॥ ७७ ॥ तोसी कासनी क्षीरा ब्धीजावर ॥ आकर्णेन यनमुख ॥

उदार॥ हांसे विस्मीत श्रीधर॥ निजकुमर देखुनीया॥ ७८॥ यादव ह्मणती जगन्ना
येका॥ आतां न उरेची द्वारका॥ सोवा भर वेत्रा देखा॥ संतापलाच पालका ॥ ७९॥
श्रीकृष्ण ह्मणे नारदमुनी॥ केसी करावी आज्ञा करणी॥ नव नोबीनो दे करुनी॥
राक्षीवाजउनी बोलल॥ ८०॥ नाव सांउावसहर॥ नाहींतरी आनर्थ करील थोर॥
आला बळीरामा जवळी ब्रम्हकुमर॥ करणी गोष्टी सांगतसे॥ ८१॥ ह्मणे हा रामभ
कल्याणमंत॥ येथे त्रासीले लोकानाथा॥ नगर जाळुन समस्ता॥ आशोक
वन वीध्वसीले॥ ८२॥ लक्ष्मणा जे कागली झाली॥ गीरी द्रोण आणीला न॥ १२
उगवता गभस्ती॥ रांभर गांवे आपपती॥ क्षणे माजीड डाला॥ ८३॥ बळी
वंत वीरक ब्रम्हच्यारी॥ चीरंजीव आणी वज्रशरीरी॥ आसा कोण आ
हे उरवीवरी॥ जे युध्य करीत यासी॥ ८४॥ बळीराम ह्मणे आसीया लीगे॥

नी॥ काय करू मी नारदमुनी॥ येरू ह्मणे तो जाणे चक्रपाणी॥ मज कांही
समजेना॥८५॥ गेला सर्वांचा आहंकार॥ मग बोले क्षीराब्धी जावर॥ राम रू
पदावीलया वीयसाचार॥ सोवा भरसमजना॥८६॥ आदमुल केके गोपाळ॥ ता
काळ रूप प्रगट केले॥ अकर्या वीराजती नेत्रोस ळ॥ करी त्रो भेळ धनुश्य बाण॥८७॥
बळीभद्र जाला लक्ष्मण॥ पंचजंन्य जाला भरथ जान॥ सुदर्शण जाला
शत्रुघ्न॥ नवल विदान दावीले॥८८॥ मग राम ह्मणे नारदमुनी॥ सत्यभामेसी
सांगावे कर्णी॥ वे ज्यानकीचे रूप धरून॥ सभामंडपा यई जे॥८९॥ रुषी हरीख
नीघाले॥ आंतःपुरामाजी प्रवेशला॥ ह्मणे सत्यभामेसी ते वेळा॥ वेगे जान
कीरूप वेगुळी॥९०॥ जेदीस ये तो लक्ष्मण मंत॥ जानकीच्या वेषा धरावा वहीत॥ श्री
कृष्ण जाला रघुनाथ॥ तुह्मी आग सचकावे॥९१॥ मग शृंगार करून लेभा॥

(31) -27

व्याळी

वसरी॥ सभेसी सत्यभामा नारी॥ तों श्रीरामदेरवीला नेत्री॥ आश्चर्य करी मा
नसी॥१२॥ मग बोलीले रमाधवे॥ तें ध्यानकीचे रूप नाहे दर्पणी त्यातळकुनी
पाहे। मागुती यावे परतोनी॥१३॥ यरीपर तळीतेवेचो॥ दुसरा आणीक श्रृंगार
केला॥ दासीस पुसे तेवेळा॥ बारा बण्णळावे त्राकी॥१४॥ श्रीरंग ह्मणे सुभद्रे
सी॥ वेगे आणावे जानकीसी॥ तव तेयऊन राणवऱ्हासी॥ कायेवयासी पुसत
॥१५॥ चाळगे कीवी करसी श्रृंगार॥ कोरडान्यी व्हाचीसी बजीवार॥ सुजपा
चारी तों श्रीकरें धर ह्मणोनी करी धरीयली॥१६॥ तावडी जाळली श्रृंगारासी॥
कर्जळ मारवळ मुखासी॥ तैसीच सुभद्रेन धरून वेगेसी॥ समोर सभेसी आ १४
णीली॥१७॥ तेपाहुनी या श्रीरंग॥ ह्मणे पाहा हो आले सोंग॥ जाला सत्यभा
मे चा गर्वभंग॥ बारे प्राण त्याग करावा॥१८॥ हासती सकळ सभाजन॥

सत्यभामा पाहे आधोवदन ॥ मग बोले कमळोद्भवनंदन ॥ ते रुक्मिणी बोल
वी ॥१९॥ सत्यभामे सोभणे सर्वभ्यर ॥ सुआणीया गोपीका सोळा सहस्र ॥ रुक्मीणी
च्या चरासी जवळी सुंदर ॥ तीस चेउन यईजे ॥२०॥ सत्यभामे सहीत सकळा ॥
स्त्रीम कीच्या सद्यना आल्या लेवका ॥ सोजान कीवेळा ळा ॥ दीव्य रूप बैसकी ॥ १
सम बडाएक वर्ण च्यार गात्री ॥ सुहास्यवदन आकर्णनेत्री ॥ सत्यभामेन
हे खानीनेत्री ॥ अस्त्रीर्य करीते धवा ॥२१॥ सुभत्र कंचुकी सुभ्र वस्त्र ॥ कहीसु
क्रमोवीयाचे हार ॥ सर्व भुषणी वीराजे सकुमार ॥ जेआदीमाया जवहार
की ॥३॥ मग सत्यभामा बोले वचन ॥ तुम्हासी बोलावीली जगजीवन ॥ जे
कलाची आवश्य मकरणोन ॥ हंसगतीन्या चळली ॥४॥ तो सभामंडपासी येउनी ॥
आधांगी बैसली भीष्मजननी ॥ रामनमेघ हे सोदामीनी ॥ आक्षयप्रभासे

पे रूनसे ॥५॥ मग सर्व म्हणे गरुडे डाले ॥ आलाघेउनीयरीलयाले ॥ श्रीरामबोला
वीठे जुमाने ॥ भेटावयासीआदरे ॥ ६ ॥ तव लोग रूढ आघो वदन ॥ फुटफुटी करी
रुदन ॥ आलाघेईरुमाशाज्ञाया ॥ थोरनीर्वाणमांडीले ॥ ७ ॥ मग कुमरासी म्हणे दु
मीजाउन ॥ वेगेआणावाचायुनंदन ॥ तंव ते हयलीआभासदरखोन ॥ पुढली
आणी सांगरीवुउवीळ ॥ ८ ॥ मग अक्रुर उध्दव ॥ तयासीलगेर माधव ॥ मालाहणु
मंत भक्तराव ॥ तुली जाउनी आणीजे ॥ ९ ॥ सांगातन्यावगरुडासी ॥ आद
रेघेउनीयावे तयासी ॥ नमस्कारकरोनीरघुपतीसी ॥ नीघेजयाचा कीरले ॥ १० ॥
पुढे जाती उध्दव आक्रुर ॥ मागेलाजुपियतरवगेंद्र ॥ उध्दवासी म्हणे तो
आक्रुर ॥ अंतीक्रुरलोपाळानसे ॥ ११ ॥ आधीबोलावीदुरोन ॥ वीष्यासोन
कादोपेजन ॥ वोरक्षावरीसीता शोकहरण ॥ उन्मीलनयन लावीले ॥ १२ ॥

हरि०

समीप येउनी उधव अक्रुर ॥ त्यांसी तीसां साष्टांग नमस्कार ॥ तैसाच दुरून नमी
खगेंद्र ॥ आंतरीक्ष येवा ठ्यास ॥ १३ ॥ म्हणती उधव अक्रुर मारुती प्रती ॥ तुम्हा
स बोलवीतो आयोध्यापती ॥ ऐसे ऐकताची प्रेमस्थीती ॥ न सावरे चीत्त पाहे ॥ १४
उधव अक्रुराच्याच रणावरी ॥ हनुमंत लोटला तेव्हा वसरी ॥ अलींगन दी
धले ॥ नेत्री आनंद धारा लोटल्या ॥ १५ ॥ मज सत्वर द्यावा रघुनाथ ॥ म्हणोनी
पुढती पाय धरीत ॥ मग हनुमंताते दोन्ही हात ॥ उधव अक्रुर धरीयेले ॥ १६ ॥
पुढे सत्वरी तीघे जण जाती ॥ मागे मागे येत खगपती ॥ मनी म्हणे समसी रघु
पती ॥ देखता मारुती संतोष ॥ १७ ॥ त्वरीत रीजा ता त्यासे कृष्णनाथ ॥
तरी मग करील हा अनर्थ ॥ मासा लोपुर कापंत ॥ हे मज किश्रील सम
जेना ॥ १८ ॥ अचुल हरीची करणी ॥ द्वारकाले आयुध्या केली ते क्षणी ॥
रामचे रीत्र नी तीवी णी ॥ घरा घरी गा ताती ॥ १९ ॥ पुढे रवीलादी व्यमंडा ॥

पसलेज ॥ सींव्हासनी बैसला रघुराज ॥ जैसे देखोन वायुतनुज ॥ लोटांगण घा
लीत ॥२०॥ दिष्टी देखला हणुमंत ॥ जन्मजाहे लासीताकांत ॥ जैसा ईंदु देखता
सरीतानाथ ॥ परमानंदे उचंबळला ॥२१॥ राम पदी मस्तक ठेउन हणुमंत ॥ नय
नोदकें चरण क्षाळीत ॥ दोही हस्ते उचलोनी वायुसुत ॥ सीताधवा आलंगीला
॥२२॥ मस्तकी ठेवी वरद हस्तक ॥ कुरवाळी मारुतीच्या मुख मृगांक ॥ कटीचा मुक्त
हार सुरेख ॥ गळा घातला त्याच्या ॥२३॥ वामांगी बैसली सीता ॥ सव्येंआंगी बैस
वीला हणुमंता ॥ येरे चरणी ठेवीला माथा ॥ जो आदमुळ वर्तले ॥२४॥ वरते पाहे
जो अजनीपुत्र ॥ सौरुक्मीणी देखीली सुंदर ॥ उध्धव अक्रुर रेवतीवर ॥ द्वार
कानगर पुर्ववत ॥२५॥ चेर्चेले जाहाला प्रानीजसुत ॥ मग काय बोले रमाना
थ ॥ हणुमंता आठवी मनांत ॥ रामआवतारीच्या गोष्टी पै ॥२६॥ की द्वापारी कृष्ण
आवतार ॥ सेतुज भेटी देईन साच्यार ॥ मग बोले नीलोत्पलवपुत्र ॥ होय साच्यार

स्वामीयां ॥२८॥ ईनें सैन्यें पदीं श्रीराम रूप धरूनी ॥ मज बोलवावे येक्षे यणी ॥ ऐसे
बोलला च्याप पाणी ॥ आयुध्यानाथ बैसला ॥२९॥ मग नाना उपच्यार करता जाला ॥ रामे
गौरवीले हाणुमंता ॥ मये तुझे उपकार वायुसुता ॥ कोण्हा काळ न वीसरे मी ॥२९॥
बाळकेसी प्रलाप केले पुर्णी ॥ ऐकतां चकीत होय त्रीभुवन ॥ तु मज अचळु उसी
जैसा प्राण ॥ नाना वकुउ आनपदार्थ ॥३०॥ भोजन जाल्यांयासंपुर्ण ॥ सभे
सी आला रघुनंदन ॥ हणुमंत उभा ठाके कर जोडुन ॥ म्हणे मज लान वीसरावे ॥३१॥
मग सर्वस्वच म्हणे मारुती ॥ मी होईन अर्जुना सारथी ॥ तु ध्वजे स्तंभी बैसे प्री
ती भुमु भारे निश्चीतीतुळका हा ॥३२॥ आवश्य म्हणे वायुकुमर ॥ पालखी सा
ष्टांग नमस्कार ॥ पुढे तीर्थ पाहा व्यास हर ॥ कपी तो तरील च्याटकी ॥३३॥ नारद
म्हणे सीता शोक हरण्या ॥ मी सवें येतो तीर्थ दृष्या ॥ न म्हुनी या जगन्न मोहो ना
दोघ जण चालीले ॥३४॥ नागरा बाहेर सीतां कोलंग ॥ फाउनी बोळवीला हाणुमं

त॥ सद्गद जाला रघुनाथ॥ हाणुमंत गेला देखोनी॥३५॥ नगर लोक जाले संतुष्ट॥
म्हणती मोठे टळले आरीष्ट॥ आनंद जनासी परम स्पष्ट॥ आनंद करीती घरोघरी॥३६॥
ते ग्राम तासी बोळउन॥ परतोनी आला जगज्जीवन॥ वर्णीता हाणुमंताचे गुण॥ उद्धव
अक्रुर राजचक्री पै॥३७॥ सत्यभामा यादवपुर्णी॥ केले सर्वांचे गर्वहरण॥ आत्मत्कार बाध
क अभीमान॥ भक्तांनी वीदान केले हो॥३८॥ हारीवीजय ग्रंथ जाण॥ हे केवळ नं
दन वन॥ नाना रीतीरास रक्ष सघन॥ प्रेम रस सदा फळ॥३९॥ ब्रह्मानंदा द्वारका
धीशा॥ श्रीधर वरदा पांडुरंगा॥ आक्षेये आभंग अविनाशा॥ नीजदासासी
रक्षीतु॥४०॥ इती श्रीहरीवीजय ग्रंथ॥ सम्मत हरीवंश भागवत॥ सदा परिसोत श्रोते संत॥ ये
कतीसाव्या ध्यायो गोड हा॥२४१॥ अध्याय ३१॥५॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥ ५॥ सपुर्णमस्तु